

Sygn. akt I C 1468/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant: sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę 2772,50 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda T. P. kwotę (...),50 (dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt dwa 50/100) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 30 lipca 2020 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 1117 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1468/20

UZASADNIENIE

Powód T. P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 2 772,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 15 lipca 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 14 maja 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód O. nr rej. (...) stanowiący własność R. M.. Z uwagi na procedurę likwidacji szkody, w okresie od 16 do 29 maja 2020 r. poszkodowana wynajęła u powoda samochód zastępczy marki H. (...) przy dobowej stawce najmu 180 zł netto. Dodał, że za świadczone na rzecz poszkodowanej usługi tj. najem pojazdu, podstawienie i odbiór pojazdu oraz mycie pojazdu wystawił w dniu 29 czerwca 2020 r. fakturę VAT na kwotę 3 628,50 zł, zaś na mocy umowy cesji nabył od poszkodowanej powyższą wierzytelność. Mimo wezwania pozwanej jako ubezpieczyciela sprawcy kolizji do uregulowania należności, pozwana wypłaciła jedynie kwotę 856 zł odmawiając przyznania odszkodowania w dalszej części.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana przyznała, że wypłaciła powodowi kwotę 856 zł, wskazując jednocześnie, że dokonała weryfikacji stawki dobowej najmu pojazdu zastępczego z 221,40 zł brutto do 131 zł brutto za jeden dzień najmu (biorąc pod uwagę średnią stawkę obowiązującą na rynku) oraz do 86 zł brutto za pozostałe 7 dni najmu, (biorąc pod uwagę cenniki wynegocjowane z renomowanymi wypożyczalniami). Uznała przy tym, że usprawiedliwiony czas najmu pojazdu wynosił 8, a nie 13 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 maja 2020 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) nr rej. (...), stanowiący współwłasność R. M.. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Bezsporne.

Poszkodowana R. M. niezwłocznie zgłosiła telefonicznie szkodę stronie pozwanej, która poinformowała ją o możliwości zorganizowania wynajmu pojazdu zastępczego.

Z poszkodowaną skontaktował się pracownik powoda oferując wynajęcie pojazdu zastępczego i jego podstawienie do miejsca zamieszkania pozwanej (K.). Poszkodowana była przekonana, że powód współpracuje z ubezpieczycielem sprawcy i że to ubezpieczyciel poniesie koszty najmu.

Powód nie współpracuje z żadnym towarzystwem ubezpieczeń i nigdy nie informował poszkodowanych, by działał w imieniu ubezpieczycieli.

Dowód:

- oświadczenie R. M. z 29.05.2020 r. – k. 23

- zeznania świadka R. M. – k. 73

- zeznania świadka W. K. – k. 83

- przesłuchanie powoda – k. 83 verte

Poszkodowana nie otrzymała od strony pozwanej konkretnej oferty najmu pojazdu zastępczego, nie została również poinformowana o możliwości bezgotówkowej naprawy pojazdu. Uszkodzony w wyniku kolizji pojazd służył jej do codziennego funkcjonowania, w szczególności dojazdu do pracy. Poszkodowana i jej mąż dysponują innymi pojazdami, ale były one potrzebne do prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

W dniu 16 maja 2020 r. poszkodowana zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki H. (...) nr rej. (...) za kwotę 180 zł netto za dobę. Zgodnie z umową, rozliczenie najmu miało nastąpić poprzez bezpośrednie rozliczenie się powoda ze stroną pozwaną. Rozliczenie obejmowało uzasadniony czas naprawy pojazdu poszkodowanej (przy szkodzi częściowej) lub czas do wypłaty odszkodowania za zniszczony pojazd (przy szkodzi całkowitej).

Dowód:

- umowa najmu pojazdu z 16.05.2020 r. – k. 18

- zeznania świadka R. M. – k. 73

W dniu 19 maja 2020 r. rzeczoznawca majątkowy wykonał na zlecenie strony pozwanej oględziny uszkodzonego pojazdu. Tego samego dnia pozwana przesłała poszkodowanej drogą mailową sporządzony przez rzeczoznawcę protokół szkody w pojeździe.

Dowód: mail pozwanej z 19.05.2020 r. wraz z załączonym protokołem szkody w pojeździe – k. 45 – 47

Uszkodzony pojazd został częściowo naprawiony przez męża poszkodowanej, przy czym kilka dni czekał na zamówione części. Następnie, ponad tydzień trwało lakierowanie pojazdu w warsztacie. Naprawa została ukończona 28 maja 2020 r. i następnego dnia rano poszkodowana zwróciła pojazd zastępczy.

W dniu 29 maja 2020 r. poszkodowana i powód zawarli umowę cesji, której przedmiotem była wierzytelność przysługująca poszkodowanej wobec strony pozwanej z tytułu zdarzenia z 14 maja 2020 r. Poszkodowana upoważniła

również powoda do zasięgnięcia informacji o szkodzie oraz do składania wszelkich odwołań. Tego samego dnia powód wystawił za świadczone usługi fakturę VAT na kwotę 3 628,50 zł brutto, w tym 2 878,20 zł za najem pojazdu (13 dni przy stawce 221,40 zł brutto zł za dobę), 344,40 zł za wydanie pojazdu poza siedzibą, 344,40 zł za odbiór pojazdu poza siedzibą oraz 61,50 zł za mycie pojazdu po wynajmie.

Dowód:

- umowa najmu pojazdu z 16.05.2020 r. – k. 18
- faktura VAT – k. 21
- umowa cesji wierzytelności z 29.05.2020 r. – k. 24
- Upoważnienie – Pełnomocnictwo z 29.05.2020 r. – k. 25
- zeznania świadka R. M. – k. 73

Pismem z 22 czerwca 2020 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania w kwocie 3 628,50 zł na podstawie wystawionej przez niego faktury. Decyzją z 15 lipca 2020 r. strona pozwana przyznała kwotę 856 zł brutto, wskazując, że uznany przez nią łączny czas wynajmu pojazdu wynosi 8 dni i uwzględnia 1 dzień od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin, 3 dni technologicznej naprawy, 1 dzień oczekiwania na sprowadzenie zamówionych części, 2 dni wolne od pracy oraz 1 dzień organizacji związany z przyjęciem/odbiorem pojazdu z naprawy. Stawka przyjęta przez pozwaną to 131 zł brutto za pierwszy dzień najmu i 86 zł brutto za pozostałe 7 dni najmu.

Pismem z 12 sierpnia 2020 r. powód wezwał pozwaną do uregulowania pozostałej kwoty wynikającej z wystawionej przez niego faktury. Pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do roszczenia głównego.

Bezsporna była odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia z 14 maja 2020 r., jak również legitymacja czynna powoda do występowania w niniejszym procesie. Strona pozwana zakwestionowała jednak okres najmu pojazdu zastępczego udostępnionego poszkodowanemu przez powoda, zaproponowaną stawkę najmu oraz pozostałe koszty związane z najmem.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W przedmiotowej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej ograniczona była do uzasadnionych kosztów poniesionych przez poszkodowaną w związku ze szkodą z 14 maja 2020 r.

Rozstrzygając sprawę, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, jak również na zeznaniach świadków R. M., W. K. oraz powoda. Sąd nie znalazł również podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków oraz powoda T. P.. Złożone w sprawie zeznania były logiczne, spójne i korelowały z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Świadkowie wyjaśnili sporne okoliczności związane z najmem pojazdu zastępczego oraz czasem trwania naprawy uszkodzonego samochodu poszkodowanego. Wbrew twierdzeniom podnoszonym w odpowiedzi na pozew, postępowanie dowodowe wykazało, że to na skutek biernej postawy pozwanej,

a mianowicie zaniechania złożenia poszkodowanej oferty najmu pojazdu zastępczego, skorzystała ona z usług świadczonych przez powoda. Świadek R. M. wskazywała co prawda, że pozostawała w przekonaniu, iż powód reprezentuje stronę pozwaną, która poniesie wszystkie koszty związane z najmem, jednak zdaniem Sądu, brak jest podstaw do uznania, że powód celowo wprowadził poszkodowaną w błąd.

Odnosząc się do zasadności korzystania przez poszkodowaną z pojazdu zastępczego strony powodowej, wymaga podkreślenia, że co do zasady nie miała ona obowiązku wynajęcia takiego pojazdu w wypożyczalni, z którą współpracuje ubezpieczyciel sprawy. Niemniej, w niniejszej sprawie, strona pozwana nie wykazała nawet, by w toku postępowania likwidacyjnego zaproponowała poszkodowanej świadczenie takiej usługi, przy czym nie potwierdziły tego również zeznania świadka R. M. złożone na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2021 r. Pozwana nie udowodniła też, by przyjęta przez nią dobową stawka najmu pojazdu odpowiadała kosztom usług stosowanym u lokalnych przedsiębiorców, jak również, by w rejonie zamieszkania poszkodowanej stawki za wynajem takiego pojazdu były niższe aniżeli oferowane przez powoda.

Skoro poszkodowana skorzystała z usług powoda, bowiem pozwana nie zaoferowała jej ostatecznie pojazdu gwarantującego normalne funkcjonowanie w codziennym życiu, zaś stawka 180 zł netto nie była, zdaniem Sądu, wygórowana i mieściła się w przedziale cen oferowanych przez innych przedsiębiorców za pojazd odpowiadający klasie uszkodzonego pojazdu, Sąd uznał, że poniesione na ten cel koszty były zasadne i pozostawały w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z 14 maja 2020 r.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut pozwanej w kwestii okresu najmu pojazdu zastępczego. Strona pozwana twierdziła, że okres ten nie powinien przekraczać 8 dni, przy uwzględnieniu technologicznego czasu naprawy 3 dni. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało natomiast, że to wskutek postawy pozwanej poszkodowana zmuszona była skorzystać z oferty powoda oraz dokonać naprawy uszkodzonego pojazdu we własnym zakresie. Wbrew twierdzeniom pozwanej, nie udowodniła ona, by zaproponowała poszkodowanej bezgotówkową naprawę pojazdu np. przez współpracujący z nią warsztat samochodowy, nie wykazała też, kiedy i w jakiej wysokości poszkodowanej zostało wypłacone odszkodowanie umożliwiające naprawę pojazdu. Mając na uwadze okres oczekiwania na wypłatę odszkodowania oraz czas konieczny na dokonanie naprawy, z uwzględnieniem zamówienia odpowiednich części, uznać należało, że korzystanie z pojazdu zastępczego przez okres 13 dni nie stanowiło nadużycia. Równie uzasadnione były koszty podstawienia i odbioru pojazdu spod domu poszkodowanej, która mieszka poza siedzibą powoda oraz koszty mycia pojazdu.

Mając na uwadze ustalone w sprawie fakty, Sąd zasądził na rzecz powoda dochodzoną pozewem należność główną w wysokości 2 772,50 zł.

O odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 473 t.j.). Z akt sprawy wynika, że powód zgłosił szkodę stronie pozwanej pismem z 22 czerwca 2020 r., które doręczono pozwanej 29 czerwca 2020 r. Przyjmując 30 – dniowy termin na spełnienia świadczenia uznać należało, że pozwana pozostawała w opóźnieniu od 30 lipca 2020 r. i taką też datę Sąd przyjął w orzeczeniu kończącym.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód w zasadzie wygrał proces w całości, albowiem Sąd nie uwzględnił jego roszczenia jedynie co do odsetek za 15 dni. Koszty poniesione przez powoda to 1 117 zł, w tym 200 zł opłata sądowa od pozwu, 900 zł koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnymi i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Zgodnie z wynikiem procesu, Sąd obciążył pozwaną całością kosztów postępowania.